

Dato	20. juni 2018
Sagsbehandler	Julie Flagsø
Mail	juf@vd.dk
Telefon	+45 7244 3013
Dokument	18/05987-13
Side	1/5

Endelige afgørelse af klage over Lolland Kommunes afgørelse om istandsættelse og vedligeholdelse af D-vej

Vejdirektoratet har modtaget Folketingets Ombudsmands brev af 13. april 2018. Du har den 26. januar 2018 klaget til Ombudsmanden over Lolland Kommunes afgørelse af 22. marts 2016 om istandsættelse og vedligeholdelse af D-vej.

Vejdirektoratet fremsendte den 8. juni 2018 udkast til afgørelse i sagen. Lolland Kommune har den 19. juni 2018 meddelt Vejdirektoratet, at man ikke har bemærkninger til udkastet.

Denne afgørelse svarer derfor til fremsendte udkast.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vejdirektoratet ophæver Lolland Kommunes afgørelse. Sagen hjemvises til fornyet behandling.

Vores kompetence

Vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sin afgørelse har fulgt privatvejslovens², forvaltningsloven³ og almindelige forvaltningsretlige regler.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i f.eks. sager om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje. Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik.

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016.

² Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

³ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

Kommunens afgørelse

Lolland Kommune har den 22. marts 2016 truffet afgørelse om istandsættelse og fremtidig vedligeholdelse af den private fællesvej D-vej.

Afgørelse er truffet på baggrund et vejsyn og med hjemmel i § 20, stk. 2 i den gamle privatvejslov⁴.

Klagen til Vejdirektoratet

Der er den 26. januar 2018 klaget til Ombudsmanden over afgørelsen af 22. marts 2016. Klager er utilfreds med afgørelsen, og klager gør gældende, at Lolland Kommune ikke har ønsket at være behjælpelig med at få de øvrige vejberettigede til at vedligeholde vejen og afholde udgifterne hertil.

Sagens oplysninger

Den første del af D-vej er kommunevej, mens den sidste del er privat fællesvej omfattet af privatvejslovens afsnit II §§ 13-22 (landreglerne), jf. privatvejslovens § 4. Den omhandlende strækning har en længde på 260 meter.

Nye eller gamle regler i privatvejsloven

Selvom der med virkning fra den 1. juli 2015 er trådt en ændret privatvejslov⁵ i kraft, er det fortsat de "gamle" regler, der finder anvendelse. Da kommunens sag var påbegyndt inden 1. juli 2015 fremgår det af vejlovens⁶ § 140, stk. 3, at sagen skal færdigbehandles efter privatvejslovens gamle regler⁷.

Det fremgår af sagens akter, at sagen er startet i 2014.

Hvilke regler gælder?

De, der er forpligtet hertil i henhold til aftale eller anden privatretlig bestemmelse, skal holde en privat fællesvej i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang. Hvis der ikke findes aftaler m.v. om vedligeholdelsen, skal de vejberettigede vedligeholde vejen i forhold til deres brug af vejen. Dette fremgår af privatvejslovens § 13, stk. 1 og 2.

Hvis en vejberettiget gør gældende, at en vej ikke er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang, og at eksisterende bestemmelser om vejens vedligeholdelse er utilstrækkelige til at sikre dette, skal kommunen tage stilling til, om der skal fastsættes bestemmelser om istandsættelse og vedligeholdelse af vejen. Dette fremgår af privatvejslovens § 14, stk. 1.

Hvis en vejberettiget gør gældende, at tidligere fastsatte bestemmelser om fordeling af arbejdet mellem de vejberettigede efter brug af vejen, jf. § 18, stk. 2, eller § 17 i den hidtil gældende privatvejslov,

⁴ Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som ændret ved Lov nr. 379 af 2. maj 2011 og lov nr. 552 af 2. juni 2014. Ændringerne i § 141 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje mv. finder ikke anvendelse i denne sag, fordi sagen er påbegyndt inden 1. juli 2015, jf. § 140, stk. 3, i lov nr. 1520.

⁵ Privatvejsloven er senest ændret ved lov nr. 175 af 21. februar 2017

⁶ Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

⁷ Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje

skal ændres, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til spørgsmålet. Dette fremgår af privatvejslovens § 14, stk. 2.

Kommunen kan til enhver tid af egen drift tage stilling til det i stk. 1 nævnte spørgsmål. Dette fremgår af privatvejslovens § 14, stk. 3.

Hvis de vedligeholdelsesforpligtede ikke opfylder forpligtelsen efter § 13, bestemmer kommunen under iagttagelse af proceduren i § 17, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej skal istandsættes for at være i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang. Dette fremgår af privatvejslovens § 15, stk. 1.

Kommunen kan bestemme, at de enkelte vedligeholdelsesforpligtede skal udføre en nærmere bestemt del af arbejdet, svarende til deres del af byrden, hvornår arbejdet skal være afsluttet, og hvordan udgifterne ved et eventuelt vejsyn, som kommunen har afholdt i henhold til anmodning fra en vejberettiget, jf. § 17, skal fordeles. Dette fremgår af privatvejslovens § 15, stk. 2.

Kommunen kan bestemme, på hvilken måde en privat fællesvej fremtidig skal vedligeholdes for at være i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang. Og kommunen kan bestemme, at de enkelte vedligeholdelsesforpligtede skal udføre en nærmere bestemt del af arbejdet svarende til deres del af byrden. Dette fremgår af privatvejslovens § 16, stk. 1 og 2.

Før kommunen træffer afgørelse om, at en privat fællesvej skal istandsættes eller vedligeholdes, eller om at ændre en tidligere fastlagt byrdefordeling, skal kommunen enten afholde vejsyn eller møde, jf. stk. 2-4, eller gennemføre en skriftlig procedure, jf. stk. 5. Før kommunen træffer afgørelse om istandsættelse eller vedligeholdelse af vejen, skal kommunen holde vejsyn, hvis en vejberettiget har fremsat anmodning herom. Det gælder dog ikke, hvis der inden for de sidste 2 år er truffet beslutning om vejens istandsættelse eller vedligeholdelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 17, stk. 1.

Påbudte arbejder, jf. §§ 15 og 16, eller udgifterne hertil skal fordeles efter aftaler eller andre privatretlige bestemmelser, hvis sådanne findes. Og hvis der ikke foreligger aftaler m.v., jf. stk. 1, fordeler kommunen arbejderne eller udgifterne mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen. Dette fremgår af privatvejslovens § 18, stk. 1 og 2.

Reglerne om udsættelse fremgår af §§19 og 20. Såfremt der ikke kan opnås enighed mellem grundejerne om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden.

Forvaltningslovens bestemmelser

Når kommunen meddeler en afgørelse skriftlig, skal afgørelsen være ledsaget af en begrundelse, jf. forvaltningslovens § 22.

I henhold til § 24, stk. 1, skal en begrundelse for en afgørelse indeholde en henvisning til de retsregler i henhold til hvilke afgørelsen er truffet.

Begrundelsen for skønsmæssige afgørelser skal indeholde de hovedhensyn, der har været afgørende for skønnet.

Endelig skal begrundelsen indeholde en kort redegørelse af de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen, hvilket fremgår af forvaltningslovens § 24.

Begrundelsen skal således fremstå som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold den har.

Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder en eventuel tidsfrist, jf. forvaltningslovens § 25.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Kommunen har vurderet, at strækningen er i en sådan stand, at den skal istandsættes. Dette skal konkret ske ved opfyldning med grusmateriale.

Kommunens vurdering af vejens stand kan Vejdirektoratet – som klagemyndighed – ikke tage stilling til. Det trafiktekniske skøn, som kommunen har udøvet i forbindelse med vurderingen af, hvordan vejen på ny kan komme i en god og forsvarlig stand, kan vi heller ikke tage stilling til, jf. ovenfor.

Det gælder også kommunens skøn over den fremtidige vedligeholdelse af vejen, hvor kommunen har vurderet, at vejstrækningen skal vedligeholdes med grusmateriale minimum 2 gange årligt.

Omkring fordelingen af udgifterne blandt de vejberettigede til vejens konkrete istandsættelse har vi noteret os, at udgifterne til istandsættelsen er foretaget ud fra, hvilke ejendomsstyper hver enkel vejberettigede er ejer af, og den strækning hver enkel vejberettigede benytter eller kan benytte. Dette er i overensstemmelse med bestemmelsen i § 18, stk. 2.

Vi kan i den forbindelse oplyse, at ved fordeling efter brug af vejen er det kommunen, der skønner, hvilken brug den enkelte vejberettigede gør af vejen. Kommunen kan i den forbindelse både tage hensyn til den enkelte vejberettigedes slid på vejen og dennes behov for, at vejen har en bestemt standard. I praksis lægges der vægt på, til hvilket formål benyttelsen finder sted, f.eks. landbrug, erhvervsvirksomhed, beboelse, sommerhus m.m. Herudover kan der lægges vægt på virksomhedens størrelse, hvor lang en strækning af vejen den vejberettigede bruger mv.

I forbindelse med fordelingen af udgifterne blandt de vejberettigede til vejens fremtidige vedligeholdelse har kommunen i overensstemmelse med bestemmelsen i privatvejslovens § 16, stk. 2, pålagt de enkelte vedligeholdelsesforpligtede en nærmere bestemt del af vejen.

Dog synes baggrunden for de enkelte vejberettigede andel ikke at være begrundet i afgørelsen. Det er uklart, hvad kommunen mener med, "den benyttede strækning er taget som et gennemsnit for hver enkelt vejberettigede", og da det ikke beskrives nærmere, hvorledes kommunen er kommet frem til de angivne meter, vurderes begrundelsen ikke at være tilstrækkelig, jf. forvaltningslovens § 22 ff.

Endvidere henvises der alene til § 20, stk. 2, hvorefter kommunen har truffet sin afgørelse. Lolland Kommune burde ligeledes have henvist til, hvilke bestemmelser i privatvejsloven afgørelsen om istandsættelse, fremtidig vedligeholdelse og fordelingen er truffet.

Lolland Kommunes afgørelse af 22. marts 2016 indeholder ikke en klagevejledning, og kommunen har til Vejdirektoratet den 30. maj 2018 bekræftet, at der heller ikke på et senere tidspunkt er meddelt klager en klagevejledning.

Da den påklagede afgørelse lider af alvorlige begrundelsesmangler, ikke henviser til de retsregler efter hvilke afgørelsen er truffet, og der ikke er meddelt en klagevejledning, ophæver Vejdirektoratet afgørelsen, der hjemvises til fornyet behandling.

Vejdirektoratet bemærker, at der klages over store mængder vand i svinget på D-vej. Som det fremgår af kortbilaget indsat i afgørelsen af 22. marts 2018, er "svinget" markeret som kommunevej. I henhold til § 8 i vejloven⁸ er det vejmyndighedens ansvar at holde sine offentlige veje i den stand, som trafikens art og størrelse kræver.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Du er velkommen til at kontakte mig, hvis du har spørgsmål.

Afgørelsen er også sendt til Lolland Kommune.

Vejdirektoratet forbeholder sig ret til at offentliggøre denne afgørelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

⁸ Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.